

המעשה הוא העיקר

הכנה לחג השבועות

להוסיף בלימוד התורה בפרט בעניני מתן תורה

א. ההכנה למתן תורה החל משבת מברכים חודש סיון, לכל לראש - בנוגע ללימוד התורה, כמובן, שהכנה העיקרית לקבלת התורה היא על ידי לימוד התורה.²

ב. ללימוד הן נגלה דתורה, והן [ובפרט³] פנימיות התורה, הוספה הן בכמות והן באיכות, ובאופן ד"גדול תלמוד שמביא לידי מעשה", הוספה בקיום המצוות, ובכל עניני טוב וקדושה⁴.

ג. הלימוד יהי בפרט בהלכות החג, כולל ובמיוחד - לימוד חלקי התורה המבארים גדול והפלות הענין דמתן תורה, שעל ידי זה ניתוסף בהתשוקה והגעגועים לקבלת התורה⁵.

ד. [הנ"ל הוא] הן בנגלה דתורה, לדוגמא: הסוגיא דמתן תורה במסכת שבת, והן דרושי מתן תורה בתורת החסידות⁶.

ה. יש לפרסם אודות ההכנות העיקריות לחג השבועות, כפי שנתבאר בריבוי מקומות, אפילו לפני שלומדים הענינים שנתבאר בתורת החסידות, (כי אם), בספרי מוסר כו', עד ל"קיצור שולחן ערוך"⁶.

להשתדל להביא את כל ילדי ישראל לבית הכנסת

ו. יש לעסוק גם בהענינים שדובר אודותם בשנים האחרונות [נתינת הצדקה⁷, וכיו"ב] בהוספה על כל האמור לעיל⁸.

ז. כולל בנוגע לפועל - [לעורר ולזרז בכל מקום ומקום⁹] להשתדל להביא כל ילדי ישראל [ילד או ילדה¹⁰, גם הקטנים ביותר, ועד לתינוקות שבעריסה¹¹] לבית-הכנסת (לכל הפחות) לשמיעת עשרת הדיברות¹².

ח. להסביר לילדים גדול הענין דקבלת התורה, והצורך להתכונן לקבלת התורה באופן המתאים, שכן, רצונו של הקב"ה שתהי' גם ההכנה לקבלת התורה מצדם של בני ישראל, שעל ידי זה תהי' קבלת התורה בשלימות¹³.

לעורר שיברכו בברכת "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות"

ט. לעורר שיהודים יברכו איש את רעהו [ראשה את רעותה, וכן ה"טף¹⁴] בלשון הרב, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו [וכהוראתו¹⁵], לשונו בדיק (לא יותר, ועאכ"כ לא פחות) - "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות"¹⁶.

י. יש להוסיף בהשמחה ובהפנימיות בימים שלפני מתן תורה, כדי שתהי' קבלת התורה בשמחה אמיתית ובפנימיות אמיתית, עד

יתן אל לבו בקשר ובשייכות לחכנה ליום טוב מסוים וכיו"ב, ומעוררים שיש להשתדל בענין פרטי - מובן וגם פשוט שענין פרטי זה בא כחוספה על כל הענינים הידועים לפני זה, אשר, מרוב הפשיטות שבדבר אין צורך להזכירם. אמנם, לפעמים קורה שמרוב התלהבות כ"י בפירסום הענין שבא כחוספה, שיכחים אודות הענינים העיקריים, ובמילא, כשמפרסמים ע"ד החכנות לחג השבועות, מפרסמים רק החצעה ע"ד החשדנות להביא את כל ילדי ישראל לבית-הכנסת לשמיעת עשרת הדיברות, להוסיף בצדקה וכיו"ב, ותו לא מ"ד. ולכן, יש צורך להדגיש שענינים הנ"ל באים כחוספה על העיקר, ופשיטא, שיש לפרסם וכיו"ב.

9) משיחות ש"פ בהר-בחוקותי תנשי"א - התוועדויות ע"י 241.

10) ש"פ בחי"ב תשי"ג - התוועדויות ע"י 216.

11) ש"פ בהר-בחוקותי תנשי"א שם: "ישחם הי"עריבים לקבלת התורה, ובנינו עורבים אותנו". וראה משיחות ש"פ במדבר תשי"ג - התוועדויות ע"י 252: "כולל גם הילדים הקטנים, ועד לקטני קטנים - כיון שיימזליהו חז"י, ונוסף לזה, ישנו הענין ד"ליתן שכר למביאיהם", כפי שמצינו בנוגע ל"חקהלי" (ועד"ז בעלי לרגל בכל יו"ט).

וכדי להקל על הטירחא להביא לבית-הכנסת כל בני המשפחה בבת אחת, ובפרט כשיש צורך שמישהו מבני המשפחה ישאר בבית - יכולים לחלק החליטה לבית-הכנסת לשמוע עשה"ד בזמנים שונים, בשני בת-כנסות שקורין בזמנים שונים, או בשני מנינים באותו בית-כנסת, כנהוג בכמה בתי כנסיות".

12) ש"פ בהר-בחוקותי תנשי"א - התוועדויות ע"י 353. ראה מאמר אנכי הי' אלקיך, תנשי"א - התוועדויות ע"י 254: "זוהי שבכל שנה בחי"ש ניתנה התורה מחדש ע"ד כמו שהי' בפעם הראשונה מתגלה בעיקר בחקריאה דעשרת הדיברות. . . שלכן צריך לשמוע פרשה זו באימה וביראה וכ"ו כאילו עומדים לפני הר סיני". ועוד.

13) משיחות ש"פ במדבר תשי"ג - התוועדויות ע"י 252: "יעוד וג"ו עיקר - להסביר. . . אע"פ שנתנית התורה היא ע"י הקבי"ה, ויכל הנותן בעין יפה הוא נותן".

14) משיחת כ"ד אייר (לנשי חב"ד) תשי"ג - התוועדויות ע"י 229: "יברכו איש את רעהו ואשה את רעותה, וכן ה"טף, בברכת "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות".

15) שם: "לפני הסיום - יש לברך את כל המתכנסות בברכת "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות", כלשון הברכה דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו וכהוראתו וכיו"ב".

16) משיחות ש"פ במדבר, הי' סיון תנשי"א - התוועדויות ע"י 410: "אשר, ע"י שמברך את רעהו ניתוסף גם אצלו, כהבטחת הקבי"ה "ואברכה מברכך". . . ואני המתחיל - לברך את כל בני ישראל בלשון הרב וכיו"ב. וראה גם משיחות ש"פ במדבר תנשי"א - התוועדויות ע"י 227: "יונסיים בנוסח המקובל מכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות". ועוד.

1) ראה מאמר אנכי הי' אלקיך, תנשי"א - התוועדויות ע"י 253: "שבכל שנה ושנה חוזרין ונמשכים אותם הענינים כמו שהיו בפעם ראשונה, ויתירה מזו, שבכל שנה הם בדרגא נעלית יותר, דמעלין בקודש. וכיון שכל הענינים תלויים במעשינו ועבודתנו, לכן, בכל שנה צריך להוסיף ולהעלות בקודש גם בחכמות למתן תורה וכיו"ב.

2) ש"פ בהר-בחוקותי תנשי"א - התוועדויות ע"י 352: "נוסף על החכנה במשך כל ימי חספירי".

3) ראה משיחת ש"פ במדבר תשי"ג - התוועדויות ע"י 252-3: "והדגשה מיוחדת בנוגע לחוספה בפנימיות התורה - כמורמו בהמנהג דאכילת מאכלי חלב בחג השבועות, שרמונו על. . . פנימיות התורה. . . החכנה למתן תורה ע"י החוספה בלימוד התורה צריכה להיות גם (ואדרבה - בעיקר) ע"י לימוד פנימיות התורה וכיו"ב. וראה משיחות ש"פ במדבר תנשי"א הערה 15 - התוועדויות ע"י 215: "ובפרט שבמ"ת היו הענינים דפנימיות התורה (מעשה מורכב כו') בגילוי".

4) שם ע"י 215: "החלטות טובות (ולחתחיל לקיימן בפועל ביום השבת) לחוסף וכיו"ב.

5) ש"פ בהר-בחוקותי תנשי"א - התוועדויות ע"י 352.

6) ש"פ בהר-בחוקותי תנשי"א - התוועדויות ע"י 355: "הן כפשוטו, והן בתוכנו - בלשון עם ועם. . . וכאמור, ענינים אלו נתפרשו ונתבארו בריבוי מקומות בתורה, אלא, שמוצד חושך הגלות, יש צורך להדגיש שענינים אלו לא ישארו "בתורה", אלא יומשכו גם בעולם וכיו"ב.

7) ראה משיחת ר"ח סיון תנשי"א - התוועדויות ע"י 241: "...שענין הצדקה קשור עם מ"ת - כפי שמבאר רבינו הזקן בתו"א ד"ה "בחדש השלישי. . . באו מדבר סיני" ש"צדקה היא כללות כל התורה שנקי בשם צדקה, ובפרטות מעשה הצדקה ממש", שמוז' מובן, שע"י החוספה בצדקה עוד הפעם ועוד הפעם, ופעם שלישית, ניתוסף עוד יותר בהכנה לקבלת התורה בשלימות נעלית יותר.

8) קבלת החלטה תקיפה לחוסף בצדקה". ובשיחת ליל ד' סיון שם ע"י 259: "יענין נוסף בנוגע למעשה בפועל - החוספה בצדקה וכיו"ב.

8) ש"פ בהר-בחוקותי תנשי"א - התוועדויות ע"י 353. וראה שם ע"י 355: "יובה יש להעיר אודות ענין הדורש תיקון: כשמדברים אודות הענין ד"וחחי

להקהיל קהילות בפרט בשבת מברכים מתן תורה

יא. כדאי ונכון שינצלו את יום השבת קודש לפני [שממנו מתברך]¹⁸ מתן תורה כדי להקהיל קהילות בבתי כנסיות ובתי מדרשות ללמוד תורה, שאם בכל שבת צריך להקהיל קהילות, לפני מתן-תורה על אחת כמה וכמה¹⁹.

יב. מה טוב [שהנ"ל תהי'] באופן ד"עשרה (ה"עשירי יהי קודש") שישבים ועוסקים בתורה ("עוסקים" דייקא) שכונה שר"י ביניהם, "ברוב עם הדרת מלך"²⁰.

יג. לנצל הקהלת הקהילות גם לעורר אודות כל עניני ההכנה למתן תורה, הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע לפעולה על הזולת, ומתחיל מהפעולה להביא עוד יהודי לבית-הכנסת ללמוד תורה, ובמיוחד קריאת התורה בציבור שקורין במנחה²¹.

מ"ח סיון - ללמוד המאמר ד"ה בחודש השלישי ב"תורה אור"

יד. ככל שמרסיפים להתבונן בתוכן ומעלת ר"ח סיון - שבראש חודש סיון התחילה עיקר ההכנה למ"ת²², ו"הימים האלה נזכרים ונעשים" בר"ח סיון בכל שנה ושנה²³ - ניתוסף יותר בכל עניני העבודה והכנה למתן תורה²⁴.

טו. [ע"פ הנ"ל ס"ד] כדאי ונכון שילמדו גם הדרוש בחודש השלישי בתורה אור (ריש פרשת יתרו), בזריזות - בראש חודש עצמו, ובאופן דמוסיף והולך בימים שלאחרי זה²⁴.

טז. בדאי יפרסמו זאת על מנת שיעשו כן בכל מקום ומקום,

ולהדגיש שענין זה שייך לכל אחד ואחת מישראל, האנשים והנשים והטף, שיכולים ללמוד ולהסביר כר' לכל אחד ואחת מישראל, כל חד לפום שיעורא דילי²⁵.

להוסיף באהבת ישראל כהכנה למתן תורה

יז. יש להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל פרי העבודות והכנה לקבלת התורה, החל מהענין ד"ויחן" לשון יחיד, "כאיש אחד בלב אחד" (בראש חודש סיון), על ידי ההוספה באהבת ישראל ואהדות ישראל²⁶.

ליתן צרכי החג

יח. נתינת צרכי החג לכל הזקוקים, הוא בהדגשה יתירה בנוגע לחג השבועות - "הכל מודים בעצרת דבעינן לכם", "שישמח בו במאכל ובמשתה"²⁷.

כדאי ונכון שהנשים יתאספו להתכונן למתן תורה

יט. יש לעורר גם אודות פעולת הנשים בהכנות למתן תורה, ולכן, כדאי ונכון שגם הנשים יתאספו יחדיו²⁸ (לפני כניסת "זמן מתן תורתנו"²⁹) להתכונן למתן תורה³⁰.

להוסיף בתשוקה לגאולה ביחד עם התשוקה לקבלת התורה

כ. ביחד עם התשוקה והגעגועים לקבלת התורה עד שסופרים את הימים מתי יהי כבר זמן מתן תורתנו, מוסיפים גם בהתשוקה והגעגועים להגאולה, שסופרים את הימים והשנים והדורות שנמצאים בגלות, וצוה"ק "עד מתי..."³¹.

חג השבועות

בערב החג להוסיף בצדקה ובאופן דפתחה חודשה

א. צריך להיות בערב חג השבועות, הוספה מיוחדת בנתינת הצדקה³², ועד שנתינת הצדקה ביום זה תהי' באופן של פתחה

25 שיחות ר"ח סיון, ליל ומוצאי ג' סיון תשמ"ח - התוועדויות ע' 380: ייכשם שכללות הענין דמ"ת שייך לכל ישראל, וגם לקטנים מצד חינוך, ואדרבה - נתינת התורה לכל בני ישראל היתה עיי' הי"ערוכות של הקטנים שלא נתחייבו עדיין בתורה ומצוות "בנינו עורבים אותנו" . . ומזה מובן גם בנוגע ללימוד הדרוש הנ"ל וכי"י.

26 משיחות ש"פ במדבר תשמ"ט - התוועדויות ע' 226: "בעמדנו בשבת שלפני עצרת, ערב ר"ח סיון, שממנו נכנסים תיכף לרי"ח סיון וכי"י. ראה גם מאמר אנכי ח' אלקיך, תשמ"ט - התוועדויות ע' 253.

27 שיחות ר"ח סיון, ליל ומוצאי ג' סיון תשמ"ח - התוועדויות ע' 1-390.

28 משיחות ש"פ במדבר, ח' סיון תשמ"ח - התוועדויות ע' 410: "נוסף לחתאספותן עתה בעזרת-נשים".

29 שם: "וומה טוב - שיעשו זאת במשך השבת, לפני כניסת "זמן מתן תורתנו".

30 שם: ייש לעורר גם אודות פעולת הנשים בהכנות למתן תורה, ואדרבה, בנוגע לנשים מודגשת יותר ההכנה למתן תורה - כמ"ש י"כה תאמר לבית יעקב, "אלו הנשים", ואח"כ יותגיד לבני ישראל, האנשים. ושם ע' 411: "[לאחרי תפלת מנחה הכריזו אודות כינוס של הנשים במשך השבת ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: יהייר שיח"י בחצלה רבה ומופלגה, וכאמור, שיפעל גם על האנשים]".

31 משיחת כ"ד אייר (לנשי חב"ד) תשי"ג - התוועדויות ע' 229: "ומבקשים מוקב"ה שתיכף ומיד יציא את כל בני ישראל, כל אחד ואחת מישראל, כל משפחה ומשפחה, וכלל ישראל, מנהגות אל הגאולה . . ויש להוסיף שענין זה נעשה גם עיי' ההוספה בלימוד עניני גאולה וביחמ"ק, אשר הלימוד בענינים אלו ממחר ומחר עוד יותר קיומן בפועל ממש וכי"י".

32 מאמר ד"ה אנכי ח' אלקיך, תשמ"ט - התוועדויות ע' 255: "זוה שבכל שנה צריך להוסיף בהכנות למ"ת וקבלת התורה נכלל בזה גם הוספה בג' העמודים שעליהם העולם עומד, תורה עבודה וגמ"ח. ובפרט צדקה וכי"י."

17 משיחת כ"ד אייר (לנשי חב"ד) תשי"ג - התוועדויות ע' 229: "ובפרט נשי ישראל, שכל אורח חייו הוא מתוך שמחה ובאופן פנימי, ובמילא, נקל יותר להתכונן ולקבל את התורה בשמחה ובפנימיות, אשר, עם היותה "ארוכה מארץ מדה גו", ועד למעלה מכל מדידה והגבלה, בכוחו של כל אחד ואחת מישראל לקבל כל התורה כולה, ויתירה מזה, לקבל התורה כולה בשמחה ובפנימיות".

18 ש"פ בהר-בחוקותי, מנח"י סיון תנש"א - התוועדויות ע' 241.

19 משיחות ש"פ במדבר תשי"ג - התוועדויות ע' 253: "כדרשת חז"ל על הפסוק "ויקהל משח", "אמר הקב"ה (למשה) עשה לך קהילות גדולות . . כדי שילמדו מנמך דורות הבאים להקהיל קהילות בכל שבת ושבת". שם ע' 254: "ויח"ר שמחהליכה להקהיל קהילות בבתי-כנסיות ובתי-מדרשות באופן ד"יחוי רץ למצוה" - נלך ונרוץ לקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד".

20 משיחות ש"פ במדבר - תשי"ג - התוועדויות ע' 253.

21 שם ע' 254: "כפתגם והוראת כ"ק מו"י אדמו"ר נשיא דורנו שפגישת של שני יהודים צריכה להביא תועלת ליחודי שלישי".

22 שיחות ר"ח סיון, ליל ומוצאי ג' סיון תשמ"ח - התוועדויות ע' 379: "יככל . . ר"ח סיון כמפורש בקרא: "בחודש השלישי גוי ביום הזה (ר"ח) באו מודבר סיני גוי יחן שם ישראל גוי", שאז התחילה עיקר ההכנה למ"ת, כמסופר בפרטיות בהמשך הפרשה, כולל גם ימי ההגבלה כו', עד ל"ויח"י ביום השלישי גוי" שבו נתנה התורה.

ובפרט עיי' המבואר בתושבע"פ - הדיוק בתליבת "ויחן" לשון יחיד, "כאיש אחד בלב אחד", שאז "אמר הקב"ה . . הרי השעה שאתן להם את תורתי".

ובתוספת ביאור בפנימיות התורה - כמבואר בתו"א ד"ה בחודש השלישי גוי, שמכיון שההכנה למ"ת היא עיי' העבודה דספירת העומר, "שבעה שבועות תספר לך", הרי, "בשבוע הז' ביום ג' בו (ר"ח סיון) הוא כאילו כבר נכנסה כל השבוע, ונעשו אז ישראל מוכנים ועומדים לקבל כו"י".

23 שם: "בשבוע הז' ביום הג' לספריה"ע, בסמיכות לגמר וסיום בעבודה דספירת העומר (בכל פרטי, כולל גם הפעולה ד"יירשפע שפע רב בכל העולמות") - הרי מצד של בני ישראל נעשו כבר כלי מוכן, טהור וקודש וכו', לקבלת התורה, חכמתו ורצונו של הקב"ה, כפי שנמשכת ומתגלית בכל הפרטים ופרטי פרטים עד לדיו על חקלף וכי"י.

חדשה, דעל ידי פתיחה זו נעשה גם הוספה בההשפעה מידר הפתוחה בנוגע לכל הענינים³³.

ב. במשך היום דה' סיון יתבוננו בהענין דהקדמת נעשה לנשמע, התבוננות המתאימה שמביאה לידי פועל, שבכל ענין דעבודת ה', צריך לכל לראש לקיימו בפועל (נעשה), ולאחרי זה להבין את הענין כחב"ד שלו (נשמע)³⁴.

לאמר כל התיקון ולהשפיע על אחרים לעשות כן

ג. יש לעורר אודות אמירת תיקון, שגם אלו שלא הקפידו בזה בעבר מחמת שרצו ללמוד תורה בעיון דוקא...³⁵ יאמר את כל התיקון מתחילתו ועד סופו [כי, ההכנה האמיתית לקבלת התורה היא - ע"י "תיקון ליל שבועות"³⁶].³⁷

ד. "ישר-כח על פירסום והדפסת התיקון-טעות בסיום ספר יצירה שאומרים ב"תיקון ליל שבועות"³⁸, אשר, כליל שבועות יוכלו לטלטל ולהביא "תיקון ליל שבועות" המודפס (ביחד עם התיקון-טעות הנ"ל) לבית-הכנסת"³⁹.

ה. לנצל את השעות שנותרו עד לאמירת תיקון ליל שבועות - לעורר ולפעול על כל אחד ואחד (שיכולים להגיע אליו) שאמירת התיקון תהי' באופן הראוי, כאילו מקבלה עתה מהר סיני, "באימה וביראה

(33) שם: "המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה".

(34) מאמר ד"ח אנכי ח' אלקיך תשמ"י - התועדויות ע' 254: "...שהיא החכמה העיקרית למנוח תורה כמובן גם מזה שהכנה זו דחוקת נעשה לנשמע היא בחמישי בסיון שהוא הערב של ששי בסיון שבו נתנה התורה. . . ואף שיום זה (חמישי בסיון) הוא ערב יו"ט שישנם בו כמה טרדות דחכות צרכי החג, הרי אין שליטה (כ"כ) לחצד שכנגד, ולכן הוא זמן המוכשר לעשות הכל לטובת לימוד התורה והעבודה כו".

(35) ראה ש"פ במדבר תשמ"ח - התועדויות ע' 409: "ולחוציא מדעתם של אלו הטוענים לשם מה "לבזבז הזמן" בשביל אמירת ה"תיקון", הרי, יכולים לנצל את הזמן ללמוד בעיון המשך [תר]ע"ב... או ענין כו"ב בפנימיות התורה, במקום "לומר" תיקון, עד למנין המצוות,

- מנין דייקא, שכן, בדרך כלל, כשמגיעים למנין המצוות (בסוף הלילה, כשחושבים כבר אודות הליכה למקוה, והכנה לתפילה, עד לשמיעת עשרת הדברות) - כבר עייפם, ובמילא, לא יכולים להתבונן בתוכנם של המצוות [ועאכ"כ תוכנם הרוחני, כמו: מצות פרו רבו - שכל יהודי צריך לעשות יחודי נוסף, זכר ונקבה, כלומר, לעשות יחודי שהוא בבחינת "משפיע", ולעשות יחודי שהוא בבחינת מקבלי], כי אם למנותם בלבד".

(36) ש"פ במדבר תשמ"ח - התועדויות ע' 409: "אשר מעלתו מודגשת בשמו אשר יקראו לו ע"פ מנהג ישראל (תורה היא) - "תיקון ליל שבועות"!!!

(37) ר"ד משיחת ש"פ במדבר, ה' סיון תשמ"א: "י"שכולל הן תושבי" והן תושביע"י. . . ועד לסיומו במנין המצוות וכו']. . . לא תובעים מכל א' שיאמר תיקון פעמיים, גם בליל ב'. . . הנהגה זו מצינו אצל ר' הלל פאריטשער, שלחיותו מחדר גדול ודייקן גדול במצוות כו' אמר תיקון גם בליל ב' דחג השבועות, ובודאי מצא ענין בזה. אף שלא מצינו הנהגה זו אצל רבותינו נשיאנו, חוץ מפעם אחת אצל אדמו"ר נ"ע, שכשסע לנאות-דשא, חסרו אצלו בנסיעתו ענינים נעלים יותר, ולכן התעסק גם בליל ב' בענין נעלה זה דאמירת תיקון. אבל בנוגע לאמירת תיקון בליל א' דחג השבועות - בעיני ראיתי, וכמו כן ראו אחרים, איך שנשיא דורנו אמר את כל התיקון. לא בדקר באם אמר כל תיבה ותיבה כו' אבל כפי הנראה, אמר נשיא דורנו את כל התיקון מתחילתו ועד סופו".

(38) ש"פ במדבר תשמ"ח - התועדויות ע' 409: "יוכאן המקום לתת ישר-כח על. . . ביחד עם פירסום החוראות ע"ד נתינת צרכי החג, והבאת הילדים לבית-הכנסת וכו".

וראה ר"ד שם: "יוכאן המקום לעורר אודות התיקון ב"תיקונים" לסיים בג' דברים טובים, וכמו"כ לחוסיף את שלשת האהבות בסיום הזכר המובא בתיקון, כמדובר בזה בהתועדות שלפני"ז".

התיקון לטעות דפוס הני"ל נדפס בסוף.

(39) שם: "ובפרט שזוה"ע ד"אורכל נפש", מאכל רוחני לנפש".

כו"ל⁴⁰.

ו. להסביר (בסגנון המובן לו) הטעם, ש"אימה ויראה כו" לא נעשים על ידי תנועות היצוניות, לנענע את עצמו אנה ואנה כו', כי אם ע"י דגש הלב, כתוצאה מההכנה בשכל - שברגע זה ממש הקב"ה קורא ושונה כנגדו⁴¹!

ז. כאשר מדובר אודות פעולה על הזולת יש להזדרז ביותר, שאם לא יזדרז לפעול עליו מיד, מי יודע אם יפגשהו עוד הפעם לפני אמירת התיקון, ואפילו אם יפגשהו אולי לא יהי' לו פנאי לשמוע את דבריו⁴².

כשערב שבועות שחל בשבת, ללמוד המאמרים בזמניהם

[ח. בקשר לערב שבועות שחל בשבת, כקביעות שנה זו [תשמ"ח] - סיפר כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו שנתפרסם ונדפס ב"היום יום" (ב' סיון) וז"ל⁴³:

"בשנת תקפ"ט חל ש"פ במדבר ה' בסיון. קודם הדלקת נרות של שבת אמר הצ"צ מאמר שאר את ראש גו' אבותם, פ"י שאר כפ"י ראב"ע מענין כי תשא את ראש. וביאור הענין שע"י עבודת הארת הנשמה שבגוף, נעשה על"י בראש ועצם הנשמה כמו שהיא למעלה והסביר כמה פסוקים ומאמרי זוהר ומדרש. בשבת בצהריים אמר רבינו הדרוש וארשת"ך לי לעולם וביאורו שנדפסו בלקר"ת. ביום א' דחה"ש אמר רבינו הדרוש וספרתם לכם וביאורו שנדפסו בלקר"ת, ביום השני דחה"ש בסעודת יו"ט אמר רבינו את הדרוש והחכמה מאין תמצא, והוא ביאור השני בענין תספור המישים יום הנדפס בלקר"ת".

ט. בבוא קביעות כזו, ששבת פ' במדבר חל בה' סיון - "הימים האלה נזכרים ונעשים" - כדאי ונכון להזדרז וללמוד דרושים אלו⁴⁴ בזמניהם, החל מהמאמר שאר את ראש גו' אבותם, שזמן אמירתו ה' "קודם הדלקת נרות של שבת"⁴⁵.

י. [ללמוד עכ"פ שוררת אהדות, "תוכן ונקודת הענין" וכו'⁴⁶],

(40) משיחת ש"פ במדבר, ה' סיון תשמ"ח - התועדויות ע' 404: "ובנוגע לפועל: בעמדנו שעות ספורות לפני "זמן מתן תורתנו", יש לעורר עוח"י אודות החכמה למי"ת, לכל ראש - ע"י לימוד התורה כדבעי, "מה להלן כו', אף כאן כו", כאילו קבלה היום מחר סיני, החל מאמירת "תיקון ליל שבועות" באופן האמור.

ובחדגשה - לא רק בנוגע לעצמו, אלא גם בנוגע לפעולה על הזולת, כלומר, כשם שצריכים להשתדל שיהיו לו כל צרכי החג, אכילה ושתי' כו', באופן של הרחבה, ובפרט ש"הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם", "שישמח בו במאכל ובמשתיח", כמו כן צריכים להשתדל שיהיו לו צרכי החג הרוחניים, ולכל לראש - החכמה המתאימה לקבלת התורה".

(41) שם ע' 405: "עיי"ש שמוסבירים לו (בסגנון המובן לו) טעם הדבר - שהרי, "אימה ויראה" וכו".

(42) שם ע' 405: "כ"י בנוגע לעצמו יש לו עדיין פנאי לפעול ענין זה מכיון שנשארו כמה שעות עד לאמירת התיקון, אבל בנוגע לחזולת וכו".

(43) שיחת ר"ח סיון, ליל ומוצאי ג' סיון תשמ"ח - התועדויות ע' 387.

(44) משיחת ש"פ במדבר, ה' סיון תשמ"ח - התועדויות ע' 396: "סיפור והוראה של נשיא הדור, מהוה התעוררות והארה כו' לכל בני הדור, ובנדו"ד, שבבוא קביעות כזו. . . ואני המתחיל - שבמדבר "בשבת בצהריים", יש להזדרז על "הדרוש וארשת"ך לי לעולם".

(45) שיחות ר"ח סיון, ליל ומוצאי ג' סיון תשמ"ח - התועדויות ע' 388: "כדאי ונכון להזדרז וללמוד מאמרים אלו בזמניהם, החל מהמאמר שאר. . . ובמילא, בזמן זה נעשה הענין ד"נוכרים ונעשים".

(46) ראה שיחת יום ב' דחג השבועות תשמ"ח - התועדויות ע' 426: "יש להזדרז על דרושים הני"ל, עכ"פ תוכן ונקודת הענין". וראה משיחת ש"פ במדבר, ה' סיון תשמ"ח - התועדויות ע' 388: "ויח"ר. . . לקיים את

ובדאי ילמדו גם הדרושים בלקו"ת בלשון הרב, ובאופן דאורייתא מחכימות⁴⁷. והעיקר, שהלימוד יהי "אדעתא דנפשי", ופשיטא, ללימוד המביא לידי מעשה⁴⁸].

ית. ויתירה מזה, ש"לוקח" גם מהזמן שעוסק בעניני קדושה ומצוה (במצוה שאין זמנה עובר ויכולה להעשות ע"י אחרים) ומקדישו ללימוד התורה שהוא למעלה מכל המצוות⁵⁷.

יט. ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה - ההוספה החדשה בלימוד התורה מוסיפה גם בקיום המצוות בהידור, וגם - בהעבודה דבכל דרכיך דעהו וכל מעשיך יהיו לשם שמים, כולל ובמיוחד - הוספה בנתינת הצדקה⁵⁸.

להזק ולפרסם אודות שיעורי הת"ת

כ. "בזמן מתן תורתנו" שנעשה חידוש בכללות הענין דמתן תורה, הרי זה הזמן המתאים להחלטה תקיפה ביתר שאת ויתר עזו להזק ולחדש הלימוד דשיעורי הת"ת [השייכים במיוחד להג השברות⁵⁹].⁶⁰

כא. ההוספה בלימוד שיעורי הת"ת תהי' (נוסף על ההוספה בדיוק שמירת לימוד שיעורים אלה, ובהתלהבות וחיות - גם) בתוספת הבנה והשגה, ביתר התמסרות (בשימת-לב מיוחדת) להלימוד והבנת הלימוד, בחב"ד שבשכל⁶¹.

כב. גם אלה שלא (מדויקים, או לא) שומרים שיעורי הת"ת מאיזה סיבה שתהי', ואפילו אלה שלע"ע לא ידעו אודות שיעורי הת"ת (או גדול החשיבות דשיעורי הת"ת) - יתחילו לשמור שיעורי הת"ת מהג השברות זה⁶².

כג. יש לזרז ולעורר אודות לימוד שיעורי הת"ת ע"י הפירסום בכל מקום האפשרי⁶³ - הן בנוגע לחומש, "אין מקרא יוצא מידי פשוטו", הן בנוגע לתהלים [אפילו שמצד טרדתו אינו אומרם מתוך עיון

להתחוק בשיעורי תורה⁴⁹

יא. כל אחד ואחד יתבונן מחדש בשיעורים שלו בלימוד התורה - ולקבל על עצמו החלטות חדשות להוסיף בלימוד התורה, ובפרט - ללימוד התורה בהבנה והשגה (שזהו עיקר בלימוד תושבע"פ)⁵⁰.

יב. הן אנשים, והן נשים (בנוגע להלכות הצריכות להן כו'): כל מצות עשה שאין הזמן גרמא וכל מצות לא תעשה של תורה ושל דברי סופרים וכו'), והן טף - ששייך אצלו הבנה והשגה בתורה - כל אחד לפי שכלו והשגתו⁵¹.

יג. ובפרטיות: הוספה בכמות ובאיכות בכל שיעורי תורה - הן שיעורים הקבועים, ועוד ועיקר - להוסיף שיעורים חדשים בתורה [שבוזה יש להאדם יותר תענוג וחיות, יותר מב"דיוטגמא ישנה"]⁵².

יד. לכל לראש - להתחזק בשמירת השיעורים הכלליים השוים לכל נפש, כמו: השיעורים בחומש תהלים ותנאי (ראה להלן אות כ' ואילך), וכן השיעורים במשנה תורה להרמב"ם כהמנהג שנתפשט ללימוד ג' פרקים בכל יום, וכיוצא בזה⁵³.

טו. אף על פי שבהלימוד דג' פרקים ליום אי אפשר ללמוד כל השיעור בעיון המתאים, ילמדו על כל פנים הלכה אחת (וכיד"ב) בעיון והעמקה, כולל גם הלימוד וההוראה ב"לתקן הדעות", כמדובר כמה פעמים⁵⁴.

טז. והן השיעורים הפרטיים דכל חד וחד לפום שיעורא דילי, "כדת הניתנה לכל אחד ואחד בהלכות תלמוד תורה", ובמיוחד - להתחזק ולהוסיף בלימוד שיעורי תורה ברבים ובציבור⁵⁵.

יז. ועיקר להוסיף בקביעות עתים לתורה יותר מ"שיעורא דילי"

היינוכרים ונעשים" בנוגע ללימוד דרושים הנ"ל (עיי"פ חלקם) בזמניהם". וראה שם ע"י 396: "עיי"פ שורות אחדות, עד לתוכן ונקודה שכוללת כל הדרושי".

47) יום ב' דחג השבועות תשמ"ח - התוועדויות ע"י 426.

48) שיחת ר"ח סיון, ליל ומוצאי ג' סיון תשמ"ח - התוועדויות ע"י 388.

49) ראה שיחת יום ב' דחג השבועות (התוועדות א') תשמ"ט - התוועדויות ע"י 270: "...ונתינת-כח מיוחדת ותוקף מיוחד כשמקבלים החלטות טובות בזה בייזמן מתן תורתנו". . . כידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שייח"ח הוא עת רצון מלמעלה . . . זמן המוכשר לעשות הכל לטובת לימוד התורה . . . באין מפריע משטן המקסרג כו', כיון שייח"ח מטרד את המקסרג כו'".

50) יום ב' דחג השבועות תשמ"ט - התוועדויות ע"י 1-280: "בי"האי יומא" (ולאחרי דחמים שלפניו) מקבל כאו"א כוחות חדשים להוסיף, ויתירה מזו - להתחיל פתיחה חדשה שהזמן הוא, וכל השנה תהי' "שנת תורה" - באופן נעלה, נעלה יותר מכפי שהי' עד עתה. ואע"פ שישנם כבר קביעות עתים לתורה - הרי מכיון שבכל שנה ניתוסף "האי יומא" חדש דזמן מתן תורתנו (נוסף על זה שבכל יום יהיו בעיניך חדשים) - צריך להעריך עצמו מחדש לפי כוונתו ומצבו עכשיו, לפי המצב החדש - להוסיף בכל שיעורי התורה, יותר מכפי רגילותו עד עתה".

51) שם ע"י 281: "היות שלכאו"א נתן הקב"ה שכל [בפרט ליעם חכם ונבוני"]".

52) שם.

53) יום ב' דחג השבועות תשי"ג - התוועדויות ע"י 274.

54) משיחת יום ב' דחג השבועות (התוועדות ב') תשמ"ט - התוועדויות ע"י 296.

55) יום ב' דחג השבועות תשי"ג - התוועדויות ע"י 5-274: "כידוע גדל העילוי דיעשרה שיושבים ועוסקים בתורה תיית דרבי".

56) שם ע"י 5-274.

57) שם ע"י 275.

58) יום ב' דחג השבועות תשמ"ט - התוועדויות ע"י 282: "...בנתינת הצדקה, הקשורה עם תורה במיוחד . . . כמדובר ערב חג השבועות, כהכנה לזמן מתן תורתנו".

59) ראה יום ב' דחג השבועות תשמ"ט - התוועדויות ע"י 281: "שיעורי חתיית [חומש תהלים תניא (ע"פ תקנת כ"ק מו"ח אדמו"ר)] - השליכים במיוחד לחג השבועות הקשור במיוחד עם שלושת רועי ישראל: משה רבינו - זמן מתן תורתנו, דוד המלך והבעשי"ט שיום ההילולא שלהם הוא בעצרת; חומש - קשור עם משה רבינו, שקבל תורה מסיני; תהלים - ספר דוד נעים זמירות ישראל; תניא - תושבי"כ דחסידות, המבאר בחב"ד שבשכל תורת החסידות של הבעשי"ט".

60) משיחת יום ב' דחג השבועות תשי"ג - התוועדויות ע"י 292.

61) יום ב' דחג השבועות (התוועדות א') תשמ"ט - התוועדויות ע"י 270: "נוסף על השתדלות והדיוק בלימוד שיעורים אלו בכל יום ויום, צריך להיות השתדלות מיוחדת להוסיף בהבנה והשגה שבלמוד שיעורים אלו, אשר, לפעמים יכול להיות שמצד קוצר המשיג, או מפני שעוסק בענין שהזמן גרמא, ובכללות, בעשיית דירה בתחוננים, חסר בהבנה והשגה שבלמוד שיעורים אלו, וסומכים על הלימוד בהבנה והשגה בשאר שיעורי תורה (או סומכים על הלימוד דשיעורים אלו עצמם בהבנה והשגה - בשאר הימים), ולכן, יש לעורר במיוחד אודות שימת-לב מיוחדת על ההבנה וההשגה גם בלימוד שיעורים אלו, ובאופן דמוסיף וחולך בעיון והעמקה כו'".

62) יום ב' דחג השבועות תשי"ג - התוועדויות ע"י 291: "וייש להוסיף בהדגשת החשיבות דלימוד שיעורי חתיית - שבזמנינו זה מוכרח הדבר גם מצד מצב העולם ומצב בניי וכו'".

63) שם ע"י 291.

על הציון שלו וישאירוהם שם, עד שיעלו בלהב השמימה, שע"ז יגרמו נחת-רוח למעלה⁷³.

מורי צדק (חג המצות⁷⁴)

שיעשו אסיפה וידברו אודות הענינים העומדות על הפרק

ל. דבר נכון ביותר, שהרבנים "מורי צדק" שנמצאים כאן לרגל חג השבועות⁷⁵, יעשו אסיפה וידברו יחד אודות השאלות והענינים העומדות על הפרק⁷⁶, שההתדברות פנים אל פנים יש לזה תוקף רב יותר מעל ידי מכתבים⁷⁷.

לא. התדברות זו נוגעת במיוחד בדורנו זה ודורות האחרונים בכלל, כאשר ניתוספו שאלות וספיקות חדשות לאור ההתפתחות וההידרשים שנעשו בעולם ובמקום ומצב דבני ישראל, שלא היו במציאות בזמן היברור השולחן ערוך⁷⁸.

73) תשי"ג שם: "וכמו דובר כמ"פ שאין צורך באישור בכתב, כיון שי"חזקה" על בית הדואר שמביא המכתבים לתעודתם, ו"חזקה" יותר מגו פעמים בעבר שלאח"כ מביאים ומניחים אותם על הציון הק"ל, וישאירוהם שם, ברשותו של בעל הציון, ועד שיעלו בלהב השמימה, שע"ז יגרמו נחת-רוח למעלה, ובודאי שבעל הציון, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, יעורר רחמים שיתוסף עוד ועוד בברכותיו של הקב"ה."

74) תשי"ג שם ע' 278: "חג השבועות נקרא בליובאוויטש (ע"ד הצחות) בשם "חג המצות", כיון שאז היו באים הרבנים - המורי צדק (ר"ת מ"צ) - לחגוג את חג אצל הרב [כ"ק אדמו"ר (מחורשי"ב) נ"ע, ואח"כ אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר, ומסתמא כן היתה ההנהגה עוד קודם - אצל כ"ק אדמו"ר נחרי"ש ואצל הצמח צדק]. לחג הפסח לא היו הרבנים יכולים לעזוב את קהילתם, משום שאז צריכים להיות על אתר בכדי לענות על ריבוי השאלות הקשורות לפסח... עדי"ו בחג הסוכות - ישנה ריבוי דינים וכ"ו."

75) תשי"ג שם ע' 280: "עפ"י מרבנת השייכות ד"חג המצות" - הרבנים "מורי צדק" - עם "זמן מתן תורתנו", כשבניי קבלו את התורה מחדש... (ובניי בכלל ה) רבנים בפרט מקבלים כח להיות "מורי צדק" ("מצוי"ת), לחורות ולתת הוראות ודיני צדק דתורה, צדק עם כל הפירושים הנ"ל: (צדק ו)אישור, צדקה, וחסד - לפנים משורת הדין. ובה מקבלים הרבנים תוספת כח ע"י שם באים ל"זמן מתן תורתנו", "חג המצות", ל"ליובאוויטש"י לרבם, ובנדו"ד - בהמקום (בית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים) דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבו עבד עבודתו הק"ל במשך עשר שנים האחרונות שלו בחיים חיותו בעלמא דין, וקדושה לא וזה ממקומה, ואדרבה - מוסף והולך ואור, בהעבודה דפעולות כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ע"י תלמידיו ותלמידי תלמידיו וכ"ו:

ע"י חגיגת "זמן מתן תורתנו" ב"ליובאוויטש", בהד' אמות דמקום הפצת המעיינות חוצה, שבו לומדים וחוזרים את התורה דרבותינו נשיאנו, ובמיוחד בתורת החסידות - הרי זה מוסף כח מיוחד בכל עניני התורה, כולל ובמיוחד - בהענין ד"מורי צדק", עד צדק באופן דמדת חסידות (לפנים משורת הדין), בהיותו מיוסד וחדור עם התורה וההדרכה דרבותינו נשיאנו בתורת החסידות, מאור שבתורה."

76) שם ע' 281: "ובכללות - להיות "מורי צדק" הראויים לשמם ולחורות לבניי את דרך הצדק עד שיפעלו בכל יהודי להיות "מורה צדק" בחייו הפרטיים ובהנהגתו הפרטית; ולכך ישנה נתינת-כח מיוחדת מצד שהזמן גרמא - "זמן מתן תורתנו", והמקום גרמא - הדי' אמות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו."

77) תשי"ג שם: "בין המעלות בפועל שישנן בכך שרבנים "מורי צדק" מתאספים ביחד במקום אחד, הוא - שזה נותן אפשרות להתדבר פנים אל פנים ולברר שאלות וספיקות שונות העומדות על הפרק, בכדי שיוכלו למלא יותר טוב את תפקידם בתור "מורי צדק", שההתדברות פנים אל פנים יש לה תוקף רב יותר ויש בזה יותר הצלחה מבשעה שמתדברים ע"י מכתבים ושלוחים וכיו"ב (כשכל רב נמצא במקומו - בשאר ימות השנה), וכפי שרואים בפועל."

78) תשי"ג שם: "שאלות אשר לא היו במציאות בזמן היברור השולחן-ערוך, ובמילא דורש עיון מיוחד כדי לברר את השאלות - כמו לדוגמא, שאלות בנוגע למלאכות שבת להשתמש במכשירים שנתחדשו לאחרונה; שאלות בנוגע לטיפולי רפואה חדשים (כולל - בנוגע לשיטת הרפואה שנק' "רפואה המונעת"

צו ודרישת השעה - שאנשים נשים וטף ייסדו שיעור תורה

כד. על של פועל באתי - להציע הצעה שהזמן גרמא, צו ודרישת השעה (בהדגשה יתירה כשנמצאים בסוף זמן הגלות ובסמיכות ממש לביאת משיח צדקנו⁶⁶) ובודאי יפרסמו הדברים בכל מקום ומקום⁶⁷:

כה. נוסף על השיעורים בתורה שלומד כל אר"א בעצמו - יקיים כאר"א ההוראה דדבר משנה "והעמידו תלמידים הרבה", ע"ז שייסד שיעור בתורה ללמד לאחרים, ומה טוב - ללמד לעשרה מישראל, ועד לתלמידים הרבה⁶⁷.

כו. ולהדגיש שענין זה שייך לכל אחד ואחת מישראל, האנשים והנשים, שהחובב דלימוד התורה שייך גם לנשים⁶⁸, ולכן צריכה כל אחת ואחת להשתדל לייסד שיעור בתורה ללמד לנשים אחרות⁶⁹, ומה טוב - לעשר נשים⁷⁰.

כז. על דרך זה [הנ"ל] בנוגע לטף - שכל⁷¹ ילד וילדה ישתדל לייסד שיעור ללמד לילדים אחרים עניני התורה שלמד בעצמו, ובפרט שמטבע הקטנים שאוהבים וחפצים להשפיע על ילדים אחרים, וצריכים לנצל טבע זה ללימוד התורה⁷¹.

כח. כדי להוסיף עידוד וזירוז בקיום הצעה הנ"ל - כדאי ונכון שכל אחד ואחת יודיע לרב שלו, רב ומורה הוראה, מורה-צדק, וכיו"ב על פעולותיו יסוד שיעורי תורה לרבים⁷².

כט. אלה הרוצים - ישלחו הדר"ח ע"ג פתקא לכאן, לדי' אמותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, על מנת להביא ולהניח הפתקאות

64) שם ע' 292: "(נאמירת תהלים, אמירה בפח, עקומת שפתיו הוי מעשה [בבערה 83: אפילו בימים שמצד גדל טרדתו ("אנוס ע"פ שו"ע) אינו יכול לאמרם מתוך עיון ולימוד, כי אם באופן של אמירה בחפזון])".

65) שם ע' 292: "כאמור, החל מחג שבועות זה, אשר, עם היות שאוחזין באמצע ענין, באמצע השבוע (בשיעורי חומש), באמצע החדש (בשיעורי תהלים), ובאמצע השנה (בשיעורי תניא שמתחילים מ"י"ט כסלו), מ"י"ט כיון שבי"ז מתן תורתנו" נעשה חידוש בכללות הענין דמתן תורה, הרי זה הזמן המתאים לחלטה תקיפה ביותר שאת וביתר עוז לחזק ולחדש הלימוד דשיעורי חתי"ת."

66) יום ב' דחג השבועות תשי"ג - התוועדות ע' 276: "...נוסף לכך שישנם רבים מישראל, אנשים נשים וטף, שמעומדם ומצבם בלימוד התורה לעת-עתה הוא בבחי' "אחרי"י"ל, ולכן ישנו חוב קדוש להביאם למעמד ומצב של "בני" (בגלוי) ע"י לימוד תורתנו של הקב"ה, ניתוסף הדגשה יתירה - צו ודרישת השעה - כשנמצאים בסוף זמן הגלות ובסמיכות ממש לביאת משיח צדקנו וכ"ו."

67) יום ב' דחג השבועות תשי"ג - התוועדות ע' 275.

68) תשי"ג שם: "בהלכות הצריכות לחן (שבזה נכלל גם החיוב דלימוד פנימיות התורה בעיני אמונת ה', אהבתו ויראתו כו'), "ששעה מצוות שחיובן תלמידים"."

69) שם: "וכבר נהגו נשי ישראל בדורות שלפנינו (וביתר שאת בדורנו זה) להתאסף וללמוד תורה ברבים (ורואים במוחש גדל ההצלחה דשיעורי תורה ברבים לנשים, הן בנוגע להנשים עצמן, והן בנוגע לפעולתן בכל בני הבית), ולכן, נוסף על החיזוק וההוספה בהשתתפות דכל אחת ואחת בשיעורים אלה, צריכה כל אחת ואחת וכ"ו."

70) שם. ובהערה 97: "ואף שהעילוי דעשרה בנוגע לאמירת דבר שבקדושה הוא באנשים לאחר בר-מצוה - יש לומר שגם בנשים וקטנים יש עילוי מיוחד בעשרה, מצד המעלה שבמספר עשר, "העשירי יהי' קודש", הקשור עם עשר ספירות וכ"ו. ועצ"ע."

71) תשי"ג שם ע' 276: "ישנוסף על לימודיהם בחדרים ובישיבות קטנות ישתדל כל ילד וילדה וכ"ו."

72) תשי"ג שם ע' 277.

לב. וכן בגלל ירידת הדורות וחושך הגלות - ניתוספו גם שאלות חדשות בעניני רפואת הנפש [במיוחד שמתקרבים לימי הקיץ⁷⁹], שעליהם צריכים הרבנים להיות "מורה צדק", ולהורות הוראות בזה על פי דיני התורה⁸⁰.

מוצאי החג ואסרו חג

לעשות התועדות במוצאי שבועות

לג. [בתש"נ אמר:] בהמשך להתועדות זו שמתקיימת ב"זמן מתן תורתנו" - כדאי ונכון שיערכו התועדות הסיידית נוספת בעלת ריבוי משותפים גם במוצאי יום טוב, כדי להוסיף בהדגשת גודל השמחה ד"האי יומא דקא גרים⁸¹.

להוסיף בצדקה ב"יום טובה" - אסרו חג

לד. ב"יום טובה", "שבו ביום היו מקריבין עולות ראי' שלא היו יכולין להקריב ביר"ט עצמו" ממונו⁸², צריך להוסיף על כל פנים בנתינת הצדקה ממונו, בזמן הזה, שלא יכולים להקריב הקרבנות בפועל⁸³.

ימי התשלומין

להשלים כל עניני חג השבועות

א. כל ימי התשלומין⁸⁴ (עד י"ב סיון⁸⁵) - מסוגל[ים] ביותר לקבל החלטות טובות ולקיימן בפועל בכל הקשור ללימוד התורה, שכן, בידעו שזה עתה נתחדש⁸⁶ הענין ד"מתן תורה", בדאי יוסיף יגיעה ותר בלימוד התורה⁸⁶.

ב. להשלים, גם מלשון שלימות⁸⁷, כל עניני העבודה ד"זמן מתן תורתנו", ולכל לראש - בנוגע ללימוד התורה, הן בנוגע להבנה והשגה בתורה, והן בנוגע להדגשת ענין המעשה, לימוד המביא לידי

(יפרועו עניניו) (לדאוג לכך שמלכתחילה "לא אשים עליך"), ע"ד מ"ש הרמב"ם, ש"כל המנהיג עצמו בדרכים אלו שהורינו, אני ערב לו שאינו בא לידי חולי כל ימיו".

79) תשי"ג שם: "זוה נוגע במיוחד בזמן זה, תחילת ימי הקיץ - שאז מתעסקים יותר בעניני בריאות הגוף, ויש צורך לוודא שלא יבואו מזה לידי ירישמן ישורון ויבעטי".

80) תשי"ג שם.

81) תשי"ג שם ע' 293.

82) יום ב' דחג השבועות (התועדות ב') תשמי"ט - התועדות ע' 286: "כי, עולות ראי' צריך להביא ממנו דוקא (וממנו חולין, ולא ממועות מעשר שני, וכיו"ב)".

83) תשמי"ט שם.

84) משיחת ב' דח"ש ושי"פ נשא תשי"ג - התועדות ע' 273-4: "זמן מתן תורתנו", יום השבת שלאחריו (גמר ושלמות - "ויכולו" - דכל ימי השבוע), וכל ימי התשלומין וכיו".

85) שם ע' 274 הערה 74: "כפס"ד רבינו הזקן בסידורו. - ולחער, שיש אומרים שגם י"ג סיון בכלל משום ספיקא דיומא (חובא בשעית אוי"ח סקלי' סקיי"ט)". ראה בארוכה שיחת מוצאי י"ב סיון תשמי"ט - התועדות ע' 329.

86) שם ע' 274: "נתחדש הענין ד"מישה קיבל תורה מסיני ומסרה כו"י עד לכאוי"א שבדורנו זה, ובפרט כשמתברן ש"הניח הקב"ה את העליונים ואת התחתונים ולא בחר בכלם כי אם בישראל עמו. . לקרבם אליו בקירוב ויחוד אמיתי בהתקשרות הנפש ממש בבחי' נשיקין פה לפה לדבר דבר ה' זו הלכה ואתדבקות רוחא ברוחא היא השגת התורה וידעית רצונו וחכמתו דכולא חד מנשי" (כמ"ש רבינו הזקן בספר התניא) בדאי וכיו".

87) וראה שיחת ליל י"ב סיון תשמי"ט - התועדות ע' 313: "ובזה גופא - לא רק "תשלומין" כפשוטו, שאם הי' איזה חסרון בעניני העבודה ד"זמן מתן תורתנו" יכולים וצריכים להשלים את החסרון, אלא גם "תשלומין" מלשון שלימות. היינו, להוסיף בכל עניני "זמן מתן תורתנו" באופן של שלימות".

מעשה, בחיי היום-יום⁸⁸.

ג. להתחזק ולהוסיף [עד באופן של חידוש⁸⁹] בלימוד התורה, החל משיעורי הח"ת, שיעורי הרמב"ם, וכן ככל שאר שיעורים וקביעות עתים לתורה, הן בנגלה דתורה והן בפנימיות התורה [באופן של הבנה והשגה בחב"ד⁹⁰].

ד. כולל ובמיוחד - להוסיף בהפצת התורה ובהפצת המעיינות חרצה [במיוחד בג' ימים לפני ט"ו סיון שנחשבים למציאות אחת, ראה לקמן טו סיון⁹²]. וכן להוסיף בכללות הענין דאהבת ישראל ורחדות ישראל⁹⁴.

[עיין בארוכה לעיל "חג השבועות" ארת י"א ואילך]

ט"ו סיון - התחלת המאסר

של אדמו"ר הרי"צ

"נזכרים ונעשים"

א. "הימים האלה נזכרים (רע"ז) ונעשים" - [דהיינו] שיש להזכיר המאורעות ד"הימים האלה" כדי שיהיו "נעשים" (ובהקדם האפשרי, בלשון הידוע "לא עיכבן כהרף עין") כל ההמשכות הטובות שהיו בפעם הראשונה⁹⁵.

ב. בנוגע לענינו: בליל ט"ו סיון אירע מאורע כללי ומיוחד אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו⁹⁶ (דאף שבתחלה ראו רק הענין השלילי, הרי, לאחרי זה נתברר שצמחה מזה ישועה גדולה⁹⁷) -

88) משיחת שי"פ נשא תשמי"ח - התועדות ע' 469: "ואדרבה - באופן דהקדמת נעשה לנשמע".

89) ט' סיון (בעת הי"חידות) תנשי"א - התועדות ע' 303: "בבואנו מ"זמן מתן תורתנו" שבו נעשה חידוש בכללות הענין דמ"ת, וניתנים לכאוי"א מלישראל כוחות מחודשים בכל הקשור לקבלת התורה - צריך כאוי"א מלישראל להוסיף עוד יותר בלימוד התורה, הן בנגלה דתורה והן בנסתר דתורה (כשם שבמ"ת הי' הגילוי דמעשה מרכבה), עד להוספה באופן של חידוש, ועד לחידוש ממש וכיו".

90) שם ע' 304: "יחדגשה מיוחדת בנוגע לחוספה בנסתר דתורה (מעשה מרכבה שנתגלה במ"ת) - שצריך להיות (א) באופן של אולפנא (כמודגש באל"ף ד"אנכי") ולמוד **בהנהגה והשגה**, ובאופן ד"כפליים לתושי", "אאלפך חכמה אאלפך בינה", כולל גם (החיבור דחכמה ובינה ע"י ח) דעת ג' המוחין חב"ד, כמודגש בתורת חסידות חב"ד שנתגלתה ונתבארה ע"י רבינו הזקן, הנקבל האמיתי של הבעש"ט, שיום החילולא שלו בחג השבועות וכיו".

91) שיחת ליל י"ב סיון תשמי"ט - התועדות ע' 323: "יש לנצל את יום האחרון מימי התשלומין ד"זמן מתן תורתנו" (כולל גם החכמה לחמשה עשר בחדש שבו קיימא סיהרא דירחא תליתאי באשלמותא) לקבל החלטות טובות ולקיימם תיכף בפועל ממש - להתחזק ולהוסיף וכיו".

92) ראה שיחת ליל י"ב סיון תשמי"ט - התועדות ע' 313: "לאחר ג' ימים שנחשבים למציאות אחת - באים לחמשה עשר בסיון. . ולכן, הרי זו הזמן המתאים לעורר אודות החשמה והשלמות בכל הקשור ל"זמן מתן תורתנו", החל מחוספה בקביעות עתים לתורה ע"י כאוי"א מלישראל, כולל גם בנוגע לפנימיות התורה, נשמתא דאורייתא".

93) ט' סיון (בעת הי"חידות) תנשי"א - התועדות ע' 304: "י"ב) באופן ד"יפרצו מעינותך **חוצה**", שע"י אתי מר דא מלכא משיחא, דוד - שיום החילולא שלו בחג השבועות וכיו".

94) שיחת ליל י"ב סיון תשמי"ט - התועדות ע' 323.

95) משיחת ליל ט"ו סיון תשמי"ח - התועדות ע' 478: "ידוע הענין ד"הימים. . או אפילו באופן נעלה יותר מכמו בפעם הראשונה".

96) תשמי"ח שם ע' 480: "ועוד ענין בזה - שהמאסר הי' אצל **נשיא דורנו**, אשר **חילוני** (חולי שחי' ראוי לבוא עליו) הוא נשאי", כולל גם "נשאי" מלשון הגבהה והימנה, היינו שהגב' אותנו שמכאן ולהבא לא נצטרך לענינים דוגמתם, כי אם בעבודה הרוחנית".

97) שם ע' 478-9: "בלילה זה, אור לחמשה עשר בסיון, בשנת תרפ"ז,

ז. החל מהעבודה דר"ח סיון, ו"החן" לשון יחיד, "כאיש אחד בלב אחד", העבודה דשלשת ימי הגבלה, הקדמת נעשה לנשמע, קבלת התורה, וימי התשלומין¹⁰⁴.

ג. כיום זה מודגש הציורי וההוראה [הבקשה נפשיית⁹⁹], ביחד עם הנתינת-כח לכאור"א מישראל, להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני העבודה דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חרצה¹⁰⁰.

ד. לכל לראש - בנוגע לעצמו, לגלות ה"מעין" המוסתר בפנימיות הנשמה, הקשורה עם פנימיות התורה, שיומשך ויתגלה בהכמה בינה דעת דנפש האלקית, ויתירה מזה, שיומשך ויתגלה גם בשכל דנפש הבהמית¹⁰¹.

ה. ועד"ז בנוגע להפצת המעיינות חרצה - שמצד חרשך העולם יש ענינים דפנימיות התורה שלא נתגלו עד עתה, ובמילא, הרי הוא במצב של גלות ומאסר, והעבודה היא לגאול ולפדות ענינים אל מולדת ומאסר¹⁰².

השלימות דחודש סיון

ו. ט"ו סיון שבו "קיימא סיהרא (דחודש סיון) באשלמותא" - צריך כאור"א לעשות חשבון-צדק בנפשו מכל עניני העבודה ד"ירחא תליתאי", כדי לתקן ולהשלים החסר כו', וגם להשלים מלשון

כ"ח סיון - בו ניצלו כ"ק אדמו"ר מלך המשיח והרבנית¹⁰⁵

יום התועדות והתחזקות במילוי השליחות

א. נקבע על ידי רבים מישראל ליום התועדות וקבלת החלטת טובות בכל הפעולות דהפצת התורה והיהדות והמעיינות חרצה, וכבר ראו התוצאות מהתועדות אלה במעשה בפועל יותר מג' שני חזקה¹⁰⁶.

ב. בודאי יהי' כך גם מכאן ולהבא, וגם בשאר המקומות, הן מצד ענין ה"חזקה", והן מצד כללות הענין ד"מצוה גוררת מצוה"¹⁰⁷.

ג. יש להתחזק ולהוסיף ביתר שאת וביתר עוז במילוי השליחות שהטיל נשיא דורנו על כאור"א מדורנו זה לעסוק בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חרצה, ובארפן של התעסקות "בכל כחו", ועוד יותר מכפי כחור¹⁰⁶.

תיקונים ל"תיקון ליל שבועות"

"ע"פ הוראת הז"ל מזכירים "ומזרזין . . בשעת מעשה" - כאן המקום להזכיר ולזרז עוד הפעם אודות הענינים שהזמן גרמא:

א) ב"תיקון ליל שבועות" - בכל הדפוסים שראיתי - הסיום דספר יצירה הוא: ". . . נאמנת בפנים . . . אחד בפה ואחד בלב". ולפע"ד אינו נכון. כי (נוסף שחסר סיום בדבר טוב, הרי) נוסח זה אינו מרוב כלל.

וצריך להיות, כמו שהוא בכמה וכמה הוצאות דספר יצירה הנדפס בפ"ע: ". . . נאמנת ג' רעות ללשון דיבור רע והמלשין והמדבר אחד בפה ואחד בלב ג' טובות ללשון שתיקה ושמירת הלשון ודיבור אמת".

ומענין לענין: ב"תיקון" שנדפס בסלאוויטא (ועוד) בהעתקת מאמר של רשב"י: "אנן בהביכותא תליא מילתא דכתיב כו", הרבאו רק ב' פסוקים.

וצ"ל כבודו: "אנן בחביבותא תליא מילתא דכתיב ואהבת את ה' אלקיך וכתיב מאהבת ה' אתכם וכתיב אהבתי אתכם אמר ה'..."¹⁰⁸.

(103) משיחת שי"פ נשא, וט"ו סיון תשמ"ט - התועדות ע"י 344: "בבואנו מזמן מ"ית, וימיו התשלומין, שבת שלאחרי זמן מ"ית, עד לט"ו סיון וכו'". (104) תשמ"ט שם.

(105) לפרטי המאורעות ראה בארוכה קונטרס כ"ח סיון תנשי"א. ראה בארוכה משיחת שי"פ שלח, כ"ח סיון תשמ"ט - התועדות ע"י 383 ואילך. ושם ע"י 393: "ישא התחילה תנופה חדשה בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות, ע"י כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, ביסודו המוסדות המרכזיים "מחנה ישראל", "קה"ית", ו"מרכז לעניני חינוך". ושם הערה 97: יום ב' כ"ח סיון היתשי"א, בו ניצלו כ"ק אדמו"ר שליט"א והרבנית . . . מעמק הבכא והגיעו צלחה לארצות הברית. המו"ל". ועוד.

(106) משיחת שי"פ שלח, כ"ח סיון תשמ"ט - התועדות ע"י 394. (107) משיחת שי"פ שלח, כ"ח סיון תשמ"ט - התועדות ע"י 399: "ויכיון שכן, בודאי וכו'".

שסימנה "פרות" - הי' התחלת המאסר הידוע דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו. בשעת מעשה ראו אמנם רק את הצד השלילי, ענין בלתי-רצוי (בלשון המעטת), עד כדי כך, שבא לידי ביטוי בעניני תפילות ובקשות וכו', כידוע ומפורסם;

אבל, בסופו של דבר נוכחו לדעת שמאורע זה הביא לישועה גדולה - שע"י נתאפשרה יציאתו של נשיא דורנו ממדינת ההיא, הוא ובני ביתו, וכל הספרים והכתבים שלו וכל רכושו (שמצד סדרי המדינה וחוקי המלכות לא היתה אפשרות לכך לולי המאורע דהמאסר כו'), ולבוא למקום וסדר חיים שיוכל לעסוק בכל עניניו - החל מעניני העיקרי, הפצת המעיינות חרצה בתוככי הפצת היהדות בכללותה - בלי כל הגבלות, הלוך ומוסיף ואור, ועד כפי שרואים גם כיום כו'.

והתחלת הישועה - בגי' תמוז, שאז היתה גאולה חלקית, עד לימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז, שנעשו יו"ט לבניי בכל העולם כולו, והולך ומתפשט כו'".

וראה שיחת ליל י"ב סיון תשמ"ט - התועדות ע"י 313: "עם היות שבשנה החיא ראו בזה רק דבר בלתי-רצוי כלל וכלל, הרי לאחר זמן נתברר שע"י נתאפשרה ביאת נשיא דורנו לחצי כדור התחתון, שאז ניתוסף עוד יותר בהפצת המעיינות חרצה, כולל ובמיוחד - הפצת התורה והמעיינות בלשון עם ועם".

וראה משיחת שי"פ נשא, וט"ו סיון תשמ"ט בערה 101 - התועדות ע"י 344-5: "דאף שט"ו סיון בפעם הראשונה הי' באופן בלתי-רצוי, הרי, בשנים שלאח"י (אחרי הגאולה ד"ב תמוז שנתגלה בפועל שכוונת המאסר אינה אלא בשביל הגאולה) גם ט"ו סיון הו"י של גאולה. וע"י שמצונו בשעבוד מצרים, שלאחרי השעבוד "בחומר ובלבנים" כפשוטו בפעם הראשונה, הי' נעשה בגלויות שלאח"י ע"י התורה, "בחומר דא קל וחומר ובלבנים דא ליבון הלכתא".

(98) משיחת ליל ט"ו סיון תשמ"ט - התועדות ע"י 478: "כלומר, נוסף לכך שכל עניניו של נשיא דורו שייכים לכל הדור מכיון ש"הנשיא הוא הכל", הרי, בין המאורעות שבמשך ימי חייו של הנשיא ישנם ריבוי ענינים ששייכותם לכל הדור אינה בהדגשה כל כך, וישנם מאורעות מיוחדים (כבנדו"ד) שבהם מודגשת ביותר השייכות לכל הדור - שלכן צ"ל הענין ד"הימים האלה נזכרים ונעשים".

(99) תשמ"ט שם ע"י 480: "ט"ו סיון, התחלת המאסר והגאולה, מהוה הוראה ונתינת-כח לכאור"א למלא הבקשה נפשית של בעל המאסר והגאולה שכאור"א יעסוק בהפצת המעיינות חרצה, הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע לפעולה על הזולת".

(100) משיחת שי"פ נשא, וט"ו סיון תשמ"ט - התועדות ע"י 344-5. (101) שם ע"י 480: "ישכן, כשישנו העלם והסתר על הבנה והשגה דפנימיות התורה הי' דוגמת ענין של מאסר, והסרת העלם והסתר היא דוגמת ענין הגאולה".

(102) תשמ"ט שם: "שיחיו באופן של אור וגילוי וכו'".